

mer, der er forbundet med, at amterne og kommunerne efterfølgende stiller ordentlige og rigtige institutioner til rådighed?

Jeg vil derfor spørge fru Sandy Brinck, hvad hun vil sige til et ændringsforslag, hvorefter man højst kan sidde i 2 måneder i en sikret afdeling og kun under helt særlige omstændigheder op til 4 måneder?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er for os at se helt væsentligt, at ungdoms-sanktionen netop indeholder fleksibiliteten, så man ud fra denne her skabelon kan tilrettelægge den ud fra det enkelte menneske. Derfor vil jeg umiddelbart være skeptisk over for sådan et ændringsforslag, men lad os diskutere det under udvalgsarbejdet.

Jeg vil da også sige, at vores udgangspunkt er, at kommunerne og amterne lever op til deres ansvar. Det er faktisk meningen, at kommunerne og amterne skal leve op til deres ansvar.

Lad os diskutere det under udvalgsarbejdet. Men som sagt: Vi er umiddelbart skeptiske.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg kvitterer for fru Sandy Brincks halve tilsagn om at ville være positiv. Hovedproblemet er jo i virkeligheden, at vi kan komme til at stå i en situation, hvor kommunerne spekulerer i kasse-tænkning. Den situation kan opstå, i og med at der er en bestemmelse, hvor man kan placere de unge i op til 12 måneder. Man må betænke, hvilke store problemer vi har med at få de unge, der i dag sidder på sikrede afdelinger, ud på nogle institutioner, der rent faktisk kan håndtere dem.

Kommunerne kan sige: Vi kan anbringe ham på den der institution, vel vidende at den overhovedet ikke duer til den pågældende unge, og så, fordi han ikke opfylder betingelserne, lander han tilbage i den sikrede afdeling. Kommunen kan slå ud med armene og sige: Det er heller ikke vores bord, det er en objektiv finansiering.

Man må samtidig tænke på, at grundtakstmodelen, der formentlig bliver vedtaget her, betyder, at det kommer til at koste en kommune 392.000 kr., hvis de finder en institution, der kan håndtere ham. Men hvis det er sådan, at de finder en institution, der ikke kan håndtere ham, så er det gratis.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes, hvis man skal følge fru Anne Baastrups argumentation, at det jo nærmere er kommunerne og amterne, vi skal have fat i nakken på.

Udgangspunktet for det, vi laver herinde, må jo være, at det kommunale selvstyre lever op til dets forpligtelser og dets ansvar. Det er stadig væk vores udgangspunkt.

Men det er klart, at hvis det ansvar skal præciseres, også med nogle politiske meldinger, så gør vi det. Men jeg synes, at det er dér, hunden ligger begravet, sådan som jeg hører fru Anne Bastrup.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Om indsatsen mod ungdomskriminaliteten kan man sige, at det er godt, hvis det bliver bedre. Men omvendt vil jeg også sige: Det var bedre, hvis det blev godt.

Venstre og De Konservative fremsatte i november måned et beslutningsforslag om straksdomme og straksafsoning, et forslag, der skulle indføres for netop at få fat i de unge mennesker, inden de bliver de rene lømler.

Nu kan vi så lidt positivt sige, at nu indføres der da en sanktion for gruppen 15-17-årige, som er utilpassede, som har begået grov, personfarlig kriminalitet som vold, røveri, voldtægt, og som ud fra kriminaliteten står til et minimum på vistnok 3 måneder og ikke 30 dage, men det skal vi ikke diskutere, det kan vi jo læse os frem til. Men der er tale om ubetinget fængsel. Vi får altså ikke fat i dem, som står til tiltalefrafald den ene gang efter den anden. Og det kunne da være ret interessant at få fat i dem også.

Men når regeringens ambitioner ikke er større, er vi villige til at gå et skridt i den rigtige retning, og det skal vi i hvert fald medgive: Det her er et skridt i den rigtige retning.

Vi er helt enige i det straksmoment, der ligger som en del af ekspertgruppens kommissorium. Vi er enige i, at der er lagt op til en konsekvent og kontant reaktion, og at der skal sættes ind med en socialpædagogisk målrettet indsats. Så langt kan vi i hvert fald støtte forslaget.

Den første forudsætning for, at der kan ske en socialpædagogisk behandling, er ganske rigtigt, som der også lægges op til her i sanktionen, at den unge er til stede, for at han kan deltage i den